

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
— Cementbouw Handel & Industrie BV przeciwko Komisji
Wspólnot Europejskich**

(Sprawa C-202/06 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Rozporządzenie (EWG) nr 4064/89 — Kompetencje Komisji — Zgłoszenie koncentracji o wymiarze wspólnotowym — Zobowiązania zaproponowane przez strony — Wpływ na kompetencje Komisji — Zezwolenie uzależnione od przestrzegania pewnych zobowiązań — Zasada proporcjonalności)

(2008/C 51/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Cementbouw Handel & Industrie BV (przedstawiciele: adwokaci W. Knibbeler, O. W. Brouwer i P.J. Kreijger)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Gippini Fournier, A. Nijenhuis i A. Whelan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w powiększonym składzie) z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie T-282/02 Cementbouw Handel & Industrie przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2002)2315 wersja ostateczna z dnia 26 czerwca 2002 r. dotyczącej postępowania na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 4064/89 — Haniel/Cementbouw/JV [CVK], uznającej za zgodną ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem porozumienia o EOG koncentrację mającą na celu przejęcie wspólnej kontroli nad spółdzielnią CVK przez spółki Franz Haniel & Cie GmbH i Cementbouw Handel & Industrie BV z zastrzeżeniem przestrzegania pewnych zobowiązań w celu usunięcia problemu pozycji dominującej, jaka powstała na niderlandzkim rynku materiałów do budowy ścian nośnych — Błędna interpretacja art. 1, 2 i 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 395, str. 1) i art. 8 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1310/97 z dnia 30 czerwca 1997 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 4064/89 (Dz.U. L 180, str. 1) — Naruszenie zasady proporcjonalności

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Cementbouw Handel & Industrie BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-
Administrativo — Hiszpania) — Asociación Profesional de
Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia
przeciwko Administración General del Estado**

(Sprawa C-220/06) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne — Liberalizacja usług pocztowych — Dyrektywy 92/50/EWG i 97/67/WE — Artykuły 43 WE, 49 WE i 86 WE — Przepisy krajowe, umożliwiające organom administracji publicznej zawieranie, z pominięciem reguł udzielania zamówień publicznych, ze spółką publiczną, operatorem świadczącym w danym państwie członkowskim pocztowe usługi powszechne, porozumień w sprawie świadczenia usług pocztowych, zarówno zastrzeżonych, jak i niezastrzeżonych)

(2008/C 51/25)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia

Strona pozwana: Administración General del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo — Wykładnia dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. 1998 r., L 15, str. 14) zmienionej dyrektywą 2002/39/WE (Dz.U. L 176, str. 21) — Porozumienie zawarte z pominięciem zasad dotyczących zamówień publicznych pomiędzy organem administracji państwowej a spółką publiczną dotyczące w szczególności świadczenia usług pocztowych i obejmujące usługi niezastrzeżone dla operatorów usług powszechnych

Sentencja

- 1) Prawo wspólnotowe należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego pozwalającym organom administracji publicznej powierzać, z pominięciem

reguł udzielania zamówień publicznych, świadczenie usług pocztowych zastrzeżonych zgodnie z dyrektywą 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, publicznej spółce akcyjnej, której kapitał znajduje się w całości w rękach publicznych, i która jest w tym państwie operatorem świadczącym pocztowe usługi powszechne.

2) Dyrektywę Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącą się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Komisji 2001/78/WE z dnia 13 września 2001 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, umożliwiającym organom administracji publicznej powierzanie, z pominięciem reguł udzielania zamówień publicznych, świadczenia usług pocztowych niezastrzeżonych w rozumieniu dyrektywy 97/67, publicznej spółce akcyjnej, której kapitał znajduje się w całości w rękach publicznych i która jest w tym państwie operatorem świadczącym pocztowe usługi powszechne, jeżeli porozumienia, do których przepisy te mają zastosowanie

— osiągają próg określony w art. 7 ust. 1 dyrektywy 92/50 i

— stanowią umowy w rozumieniu art. 1 lit. a) tej dyrektywy zawarte na piśmie i o charakterze odpłatnym,

sprawdzenie tego jest zaś zadaniem sądu krajowego.

3) Artykuły 43 WE, 49 WE i 86 WE oraz zasady równego traktowania, niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową i przejrzystości należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego umożliwiającym organom administracji publicznej powierzanie, z pominięciem reguł udzielania zamówień publicznych, świadczenia usług pocztowych niezastrzeżonych w rozumieniu dyrektywy 97/67 publicznej spółce akcyjnej, której kapitał znajduje się w całości w rękach publicznych i która jest w tym państwie operatorem świadczącym pocztowe usługi powszechne, jeżeli porozumienia, do których postanowienia te mają zastosowanie

— nie osiągają odpowiedniego progu określonego w art. 7 ust. 1 dyrektywy 92/50 i

— nie stanowią w rzeczywistości jednostronnego aktu administracyjnego nakładającego obowiązki obciążające jedynie operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne, czyniącego znaczące odstępstwo od jego zwykłych warunków oferty handlowej,

sprawdzenie tego jest zaś zadaniem sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Belgia) — United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL przeciwko État belge

(Sprawa C-250/06) (¹)

(Artykuł 49 WE — Swoboda świadczenia usług — Krajowe przepisy nakładające na telewizję kablowe obowiązek rozpowszechniania programów nadawanych przez niektórych nadawców prywatnych („must carry”) — Ograniczenie — Nadrzędny wzgląd interesu ogólnego — Utrzymanie pluralizmu w dwujęzycznym regionie)

(2008/C 51/26)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL

Strona pozwana: État belge

Przy udziale: BeTV SA, Tvi SA, Télé Bruxelles ASBL, Belgian Business Television SA, Media ad Infinitum SA, TV5-Monde

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'Etat (Belgia) — Wykładnia art. 49 i 86 traktatu WE — Pojęcie „prawa specjalne” — Nałożenie na przedsiębiorstwa rozpowszechniające programy telewizyjne drogą kablową obowiązku rozprowadzania programów nadawanych przez niektórych nadawców, mających w większości siedzibę na obszarze krajowym

Sentencja

Artykuł 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie takim przepisom państwa członkowskiego, jakie są przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym, nakazującym telewizjom kablowym działającym na danym obszarze tego państwa rozpowszechnianie, na mocy tzw. obowiązku „must carry”, programów telewizyjnych nadawanych przez prywatnych nadawców podległych organom władzy publicznej tego państwa i przez nie wyznaczonych, o ile przepisy te:

— zmiierają do celu leżącego w interesie ogólnym, takiego jak utrzymanie, zgodnie z polityką kulturalną tego państwa członkowskiego, pluralistycznego charakteru oferty programowej telewizji na tym obszarze oraz